

POSÁ•LĀ•M VĀ•M IMOGENU

ÄEtrtek, 16 Äerven 2016

Tohle snad ani není náhoda... Klikla jsem si po dlouhé době na "FÓRA KUDLANKY". A jak si to tak prolezám, našla jsem fórum, které si témÄÄ™ na den pÄ™ed deseti léty založilo pár mírnÄ™ Ä™eno zoufalých maminek, které si tam stÄ™ovaly na své pubertální ratolesti. Je to rozmarné Ä™ení... Docela by mne zajímalo, jak to s tÄ™mi jejich tehdejšími Ä™estnáctkami pokračovalo...

Pomóc, pomóc!!! V noci k nám pÄ™išla jeskyÄ™ka, odnesla si mou hodnou holÄ™iÄ™ku a podstrÄ™ila mi svýho spratka! Mladší dceru pÄ™epadla ošklivá puberta ve vÄ™ku, kdy jsem to uÄ™ skoro neÄ™ekala (je jí 16). Doposud proklamovaná a v celku dodrÄ™ována pouÄ™ka "pÄ™icházíšli domÄ™, zanech svou pubertu pÄ™ede dveÄ™mi. AÄ™ z budeš odcházet, tak si ji tam vyzvedneš" ztrácí svou úÄ™innost. Puberta se projevuje permanentním nás*anim. S námi rodiÄ™i hovoÄ™í (pokud se urÄ™í hovoÄ™it, nÄ™ kdy pouze bezslovnÄ™ hledí) velmi podráÄ™dÄ™nÄ™ jako se slabomyslným obtíÄ™ným hmyzem... já vím, Ä™e jsem mÄ™la být na nÄ™co takového pÄ™ipravena, ale in nátura je to dost údÄ™ Starší dcera (17 let) je v pohodÄ™, a tahle mladší byla vÄ™dycky hodnÄ™jší a milejší, takÄ™e o to horší je to rána. Mladší synek (14 let) se naštÄ™stí zatím projevuje pouze drÄ™kováním... Miluju Betty MacDonalovou. jedna její povídka zaÄ™íná: myslím, Ä™e AngliÄ™ané jsou velmi civilizovaný národ. Pošlou Imogenu do školy - a pošlou - to znamená z Rangúnu do Anglie Ä™i naopak - ve vÄ™ku sedmi let a jentak ji pÄ™ivezou, kdyÄ™ je jí tÄ™icet. Tesat tahle slova do kamene… Jedna moje kámoška mi tuhle popisovala rozhovor s jinou svou kámoškou. Taky jí líÄ™ila nÄ™jakou pÄ™íhodu s pubertálním potomkem. A kolik je tvému synovi? zeptala se kámoška. Osmnáct. No, to je na potrat uÄ™ trochu pozdÄ™.. Tato vÄ™tiÄ™ka mi momentálnÄ™ tane na mysli 50x dennÄ™.

Na Imogenu jsem myslela nejmíÄ™ dva roky intenzivnÄ™ nÄ™kolikrát dennÄ™. A nemá cenu popisovat, co mistrnÄ™ popsala Betty MacDonalová. Prošly jsme si barevnými vlasy (to ještÄ™ byla brnkaÄ™ka), pozdními pÄ™íchody, hromadami v pokoji dcery, kde bylo namíchaný špinavý prádlo s Ä™istÄ™ vypraným, mezi tím sem tam bota, kelímek od jogurtu s plísni, nÄ™jaká ta nedopitá pet lahev s vodou a zbytek svaÄ™iny.... Došla jsem tak daleko, Ä™e jsem to vše dokázala nakopat zpÄ™t do jejího pokoje, kdyÄ™ se to zaÄ™alo valit ze dveÄ™í dál do bytu a dveÄ™me zavÄ™it. C na nÄ™ její veliÄ™enstvo shlíÄ™elo jako na absolutního debila vÄ™tšinu Ä™asu, ani nemluví. Ä™íkala jsem si taky, Ä™e m mimozemštani odnesli moji milou holÄ™iÄ™ku a nechali tam hnusnýho spratka a byli natolik rafinovaní, Ä™e obÄ™as na hodinku nebo dvěÄ™ mi vrátili moje dítě, aby to byla vÄ™tší a ledovÄ™jší sprcha, kdyÄ™ se zniÄ™eho nic zase objev spratek. Ale Betty mÄ™la pravdu i v tom, Ä™e se jednoho dne otevÄ™ely dveÄ™e a domÄ™ se sice nevrátilo moje malé hodné dítě, ale fajnová Ä™enská.

A nejmíc síly mi vÄ™dy dodalo, kdyÄ™ jsme si naprosto zdeptané sedly s kamarádkou, vlastníci stejnÄ™ starého a ohavného spratka, k lahvince Ä™erveného a dopodrobna jsme si vylíÄ™ily, Ä™ím nás naši drahoušci zase vytoÄ™ili - nic totiÄ™ Ä™lovÄ™ka postíÄ™eného puberÄ™ákem nepotÄ™ší tak, jako to Ä™e v tom není sám.

Holky a víte co je ještÄ™ horší? KdyÄ™ uÄ™ pÄ™eÄ™ijete pomÄ™rnÄ™ ve zdraví pubertu svých dÄ™tí a vaš milá, hezká a chytrá holÄ™iÄ™ka zaÄ™ne Ä™ít s imbecilem, kterého strašnÄ™ miluje a který si nevidí na špiÄ™ku nosu, nemá základní slušné vychování; tomu svému fakánkovi mÄ™Ä™ete Ä™íci ledacos, dokonce mu i dát facana pÄ™es celou hubu, ale tomuhletomu, nemÄ™Ä™ete Ä™íci vÄ™bec nic, musíte dÄ™lat, Ä™e se nic nedÄ™je. A navíc mu to nemÄ™ vaše holÄ™iÄ™ka, Ä™e je nevychovanej, nafoukanej blbec, protoÄ™e to on by se urazil… To je síla! Neumí slušnÄ™ pozdravit, neumí normálnÄ™ konverzovat (v Ä™eštinÄ™), tvÄ™í se, Ä™e vás pÄ™ehlíÄ™í jako krajinu. V nedovedu pÄ™edstavit, Ä™e bych se bývala takhle chovala ke svému tchánovi nebo mÄ™j potenciální manÄ™el se takhle chová k mým rodiÄ™m. Museli byste ho vidÄ™t, ksicht má jak pučejÄ™ a to je prosím zamilovanej, nechťla bych ho fakt vidÄ™t, aÄ™ to pÄ™ejde. VÄ™dycky mÄ™la takové normální známosti, které prima zapadly do rodiny, ale tohleta je fakt tÄ™Ä™kej úlet, doufám, Ä™e prozÄ™e, neÄ™ si ho vezme.

He-he. Moje dcera chodívala s takovým klukem, typickým slušákem, zamlouval se mi ji ovšem nudil. Teď si nabrnkla takovýho týpka s kerkou na pátém lokti (myslela jsem, že má vomejou, kdy jsem to "dílo" viděla), navíc "herec". No, kdyby byl HEREC, tak by mi to tak nevadilo, ale on je to komparsista, občas si dokonce nějakou tu roličku ve stylu "paní, nesu vám psaní" v zahraničním filmu a má načas vydáno. Pak se jen válí doma a nedělá nic. Ovládám se a mlčím a jen ve skrytu doufám, že dcerunka za čas prožme.

Jinak takovou pubertu dcery jsme si odbyli v patnácti, zatímco syna naprosto minula. Ovšem kdy si vzpomenu na pubertu vlastní, děkuju Bohu, že se děcánka nepomamila. To bych asi nerozchodila …

Holky, já taky raději mlčím a doufám, že prožme, leď musím pustit, že každým dalším setkáním na světě a většinou alergii. Tak zatím mlčím, ale musím se fakt dost držet. Taký před tím měla milého slušáka, který ji nudil, jako bys psala o mé dceť. Věbec nechápu, co na něm vidí. Jeť jsou oba dva berani narození v jeden den, měsíc a rok. No snad jí to má něco říct, nevím. Budu se muset vyvarovat nějakých setkání, nebo mi ta huba ujede a bude zle. Je prima, že v tom nejsem sama. Pamatuju si, když jsem se vdala, tak moje maminka poťád chodila a říkala: já jsem tak ráda, že jsi vdaná a máš takového slušného kluka. No, teď jí naprosto chápu, tuhle jsem jí to říkala do telefonu a smála na plný pecky.